

holde for, at det Samme maa gjøres gjældende med Hensyn til den Understøttelse, der af Fattigvæsenet ydes et forældreløst Barn, forinden det har fyldt sit 18 Aar, i hvilken sidste Henseende man skal henvide til, at saadanne Børn ikke bør stilles under uheldigere Vilkaar end andre Børn, der ingenstunde ville kunne blive bebyrdede med Tilbagebetalingen af en Fattigunderstøttelse, idet denne paa Grund af Forældrenes ubetingede Forsørgelsespligt aldrig vil kunne betragtes som ydet dem selv personlig. Dette Resultat er ogsaa af den Grund stemmende med Samfundets velforstaede Interesse, at det neppe kan forsvares at lade den opvoksende Slægt begynde Livets Kamp under Trykket af en Fattigunderstøttelse, der er ydet forinden Opnaaelsen af den arbejdsdygtige Alder, og som derfor saagodt som altid vil være begrundet i uforfælskede Omstændigheder. Derimod ses det ikke, at videregaaende Undtagelser fra den Erstatningspligt, der saaledes maa opstilles som Regel, kunne forsvares, og man maa navnlig holde for, at der i saa Henseende ikke bør ske nogen Udskillelse af den Hjælp, der er forarsaget ved Kur og Pleie i Sygdomstilfælde. Det skal vel indrømmes, at der vil kunne indtræffe Tilfælde, hvor Forpligtelsen til Tilbagebetalingen af en saadan Hjælp vil trykke Bedkommende ubilligt haardt, men det staar i saa Fald i Kommunerens Magt ikke at gøre deres Fordring gjældende, hvortil det, saafremt det ved Lovgivningen paabydes, at Kommunerens Erstatningskrav i alt Fald efter Forløbet af en vis Tid skal bortfalde, ikke vil kunne undgaa, at der intet Hensyn kan tages til de særlige Omstændigheder, hvorunder Sygehjælpen er ydet, navnlig om Sygdommen er selvforskyldt ved uordentligt Levnet, hvilket ikke kan anses som et sjældent Tilfælde, eller om Trangen til Sygehjælp er foranlediget ved, at Bedkommende tidligere har levet over Gvne ved at forbruge Mere end nødvendigt og undlade at opspare det mulige Overskud af sine Indtægter, som efter Tilfredsstillelsen af de nødvendige Livsfornødenheder kunde have været anvendt til Hjælp for kommende Tidens Trang. Det maa derfor fastholdes, at der vilde begaaes et Indgreb i

den Kommunerne i det heromhandlede Forhold iøvrigt tilkommende Selvbestedelsesret, saafremt man vilde paabyde en lovbestemt Eftergivelse af den omspurgte Art af Fattighjælp.

Man maa tiltræde Kommissionens Anskuelse om, at skærpede Bestemmelser om Fattigvæsenets Rettigheder overfor den Understøttede og om dets Myndighed over ham ere nødvendige, saafremt Fattigbestyrrelserne skulle sættes istand til med nogen Udfigt til Held at modvirke umotiverede Begjæringer om Fattighjælp, ligesom det maa erkjendes, at der maa træffes Foranstaltning til at lette Fattigbestyrrelserne Afgang til, saavidt muligt uden Udgift for Fattigvæsenet at gøre dets Erstatningskrav gjældende. Naar det imidlertid maa indrømmes, at disse Erstatningskrav, afsat fra de Beløb, der udgjøre Udlæg til Trængendes Begravelse, for saavidt ikke kunne stilles ved Siden af andre Gjældsfordringer, som det utvivlsomt vilde være ubilligt mod Kreditorer, der iøvrigt have Krav paa den Paagjældende, ikke at lade dem gaa forud for Fattigvæsenet, der ved de hos Privatpersoner stiftede Gjældsforpligtelser ofte vil være blevet befriet fra yderligere Udlæg, ses det ikke rettere, end at det hermed er uforeneligt at bibeholde den Regel, der under andre Forudsætninger for Tiden er gjort gjældende med Hensyn til Fattigvæsenets Ret til uden Skifterettens Mellemkomst at overtage Boet efter de Personer, der ved deres Død ere under Fattigvæsenets Forsorg, og deri skaffe sig Skyldstgjørelse for sit Udlæg. Afsat fra Begravelsesomkostningerne maa Fattigvæsenet betragtes som den slettest stillede Kreditor, der ikke kan have noget Krav paa Skyldstgjørelse, forinden de andre Kreditorer ere tilfredsstillede, og som derfor heller ikke bør have nogen fortrinlig Indskyldelse paa Boets Behandling eller uden Tilsyn kunne overtage dette.

Da det maa erkjendes, at en streng Gjenemførelse af den i Forslagets § 38 indeholdte Regel, der iøvrigt i det Væsentlige er stemmende med den gjældende Ret, i enkelte Tilfælde vilde kunne føre til Resultater, der maatte siges at være særdeles haarde, navnlig ligeoverfor de paagjældende Hospitalslemmers Nærmeste, har man troet det rigtigt, at der indrømmes Re-